

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. K.**, proti neoznačenému **žalovanému** o zrušení neoznačeného správního rozhodnutí, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2010, č. j. 3 Na 150/2010 - 12,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podáním ze dne 13. 12. 2010 domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Tímto usnesením mu městský soud neustanovil zástupce pro řízení a toto rozhodnutí odůvodnil zjevnou neúspěšností jeho podání.

Správnímu úseku městského soudu bylo dne 25. 7. 2010 doručeno podání stěžovatele, kterým se domáhal ochrany neupřesněných práv proti neoznačenému žalovanému. Městský soud stěžovatele poučil o tom, čeho se lze domáhat v řízení ve správním soudnictví a vyzval jej k upřesnění jeho podání. Z odpovědi stěžovatele bylo pouze zřejmé, že trvá na ustanovení zástupce. Městský soud poté jeho žádost posoudil dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v

platném znění (dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že podání stěžovatele nemůže mít v řízení ve správním soudnictví úspěch. Z podání bylo možno seznat, že se domáhá zaplacení určité částky, o čemž nemůže být z žádného titulu rozhodnuto ve správním soudnictví. Z tohoto důvodu městský soud rozhodl o neustanovení zástupce, neboť podání stěžovatele nemůže mít úspěch.

Nejvyšší správní soud posoudil podání stěžovatele, kterým žádá zrušení napadeného usnesení městského soudu, dle obsahu jako kasační stížnost. Přestože předmětem řízení před městským soudem bylo nejasné podání, městský soud vydal usnesení o neustanovení zástupce dle soudního řádu správního. Stěžovatel se zjevně domáhá jeho zrušení, proto je možno jeho podání posoudit jako kasační stížnost.

Kasační stížnost stěžovatele sice neobsahuje relevantní stížní body dle § 103 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud však přesto přistoupil k meritornímu přezkumu napadeného usnesení. Jestliže napadené usnesení bylo vydáno ve věci neustanovení zástupce a stěžovateli nebyl v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu týkající se zamezení řetězení sporných rozhodnutí zástupce ustanovován ani v řízení před Nejvyšším správním soudem, pak není možno na základě formálních nedostatků odmítnout meritorní přezkum napadeného rozhodnutí, což v dané věci nelze učinit jinak, nežli rezignovat na jinak povinné náležitosti kasační stížnosti.

Ve vztahu k samotnému věcnému posouzení pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud posoudil nesplnění podmínek pro ustanovení zástupce stěžovateli v souladu se zákonem. Stěžovatel se v řízení ve správním soudnictví domáhal vydání rozhodnutí o povinnosti uhradit finanční částku. Byl přitom soudem poučen o tom, že soud ve správním soudnictví není pravomocný takový výrok, ať již z jakéhokoliv titulu, vydat. Na tomto by nemohlo nic změnit ani právní zastoupení stěžovatele. Městský soud tedy dospěl ke správnému rozhodnutí, že návrh stěžovatele zjevně nemůže být úspěšný a v souladu s § 36 odst. 3 s. ř. s. mu neustanovil zástupce pro řízení.

Protože v řízení nebyly shledány ani jiné nedostatky, ke kterým Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlíží z úřední povinnosti, kasační stížnost byla v souladu s § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítnuta.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1, ve spojení s § 120 s. ř. s.). Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu